

ת"פ 33572/04/20 - מדינת ישראל נגד CHENGKUDK CHOL BIDON (,עציר)

בית משפט השלום באילת

ת"פ 33572-04-20 מדינת ישראל נ' CHOL BIDON (עציר)
בפני כבוד השופטת ליאורה אדלשטיין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

CHENGKUDK CHOL BIDON (עציר)

הנאשמים

הכרעת דין

1. על פי עובדות כתב האישום - במועד הרלבנטי לו, 22.4.2020, התגוררו הנאשם והקורבן, מר ע', בבית של סמואל ג'קסון בדירה כלשהי באילת (להלן: "הדירה" או "המקום"). באותו מועד, לאחר חצות (00:56), הגיע הקורבן לדירה והתבקש לעזוב אותה על ידי הנאשם וג'קסון.
2. בשעה 02:35 הגיע הקורבן לדירה פעם נוספת ושוב התבקש על ידי הנאשם וג'קסון לעזוב.
3. בסמוך לשעה 3:50 הגיע הקורבן בפעם השלישית בטענה ששכח את מכשיר הטלפון הנייד והדרכון שלו.
4. במעמד זה תקף הנאשם שלא כדין את הקורבן בכניסה למקום בכך שתקף את ע' בעזרת אגרופיו בפניו. לאחר שהקורבן נפל על הרצפה המשיך הנאשם ובעט בקורבן ברגליו, ישב עליו וחנק אותו בצווארו.
5. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לקורבן חבלות חמורות שעלולות היו לפגוע בבריאותו או בנוחותו לתמיד. נגרם לו שבר ברצפת ארובת העין הימנית ושבר בגוף מנדיבולת שמאל (לסת תחתונה), נפיחות פרונטלית פריאורביטלית ואינפרה אורביטלית מימין, נפיחות העפעפיים וקושי בפתיחת העין, והיפו-אסתיה בפיזור העצב האינפרה אורביטלי מימין. הקורבן עבר צילום סי.טי. בבית החולים יוספטל, נבדק על ידי רופא עיניים והושם לו צווארון. בהמשך הועבר במונית לבית חולים סורוקה, שם נשלח לבדיקה במחלקת פה ולסת ומחלקת מיון עיניים. הקורבן שוחרר מבית החולים סורוקה כשהוא מוזמן לביקורת במרפאת פה

ולסת וכן במחלקת אוקולפלסטיקה וקיבל טיפול תרופתי.

6. הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שג'קסון הפריד בינו ובין הקורבן. לאחר מכן אמר הנאשם לג'קסון "אם המשטרה תגיע, תגיד להם שהוא נפל למטה".

תגובת הנאשם:

7. הנאשם הסכים כי בעבר התגוררו גם הוא וגם הקורבן אצל מר ג'קסון. אולם ע' התגורר בדירה רק מספר ימים והתבקש לעזוב את הדירה. ביום הרלבנטי של כתב האישום הוא לא היה אמור לגור בדירה הזאת. הנאשם אישר כי ע' הגיע לדירה בכל אותן פעמים.

8. הנאשם טען כי הוא זה שזימן את המשטרה מספר פעמים, כדי להוציא את המתלונן מהדירה לאחר שנכנס בלי אישור **ודבר זה לא צוין בכתב האישום למרות שיש לו ערך מזהה.**

9. הנאשם טען שכשהגיע המתלונן בפעם האחרונה שוב אל בית המגורים שלו ושל ג'קסון, פעל הנאשם על מנת להרחיק את המתלונן מבית המגורים שלו. הוא אכן הפעיל אלימות כלפי המתלונן אולם כפר בחבלות המתוארות בכתב האישום. הנאשם כפר בכך שלאחר שנפל ע' לרצפה המשיך ובעט בו וכפר בקשר הסיבתי בין התקיפה לבין החבלות שנגרמו למתלונן, ושלעצם קיומן הוא מסכים. הנאשם הסכים שג'קסון הפריד בין השניים. הנאשם לא כפר במהלך הטיפול שקיבל המתלונן, אם בבית החולים יוספטל ואם בסורוקה אך כפר כאמור בקשר הסיבתי בין הצורך בטיפול ובין מעשיו. לבסוף כפר הנאשם בכך שאמר לג'קסון להגיד למשטרה שהקורבן נפל.

10. לבסוף טען הנאשם שגם אם תוכיח המאשימה את כל יסודות העבירה והעובדות המתוארות בכתב האישום, עומדת לנאשם "הגנת בית המגורים" על פי סעיף 134 לחוק העונשין.

עדי המאשימה:

11. מטעם המאשימה העידו ע', ג'קסון, השוטר חיים קפויה והשוטר רם פיטוסי.

12. הוגשו 37 המוצגים הבאים:

א.	דו"ח פעולה של השוטר תומר מרציאנו מיום 22.04.2020 בשעה 03:50 - -
	סומן ת/1.
ב.	דו"ח פעולה של השוטר תומר מרציאנו מיום 22.04.2020 בשעה 02:35 - -
	סומן ת/2.

- ג. דו"ח פעולה של השוטר בן בוטביה מיום 22.04.2020 בשעה 03:50 - - סומן
ת/3.
- ד. דו"ח פעולה של השוטר נתנאל מרסיאנו מיום 22.04.2020 בשעה 03:50 - -
סומן ת/4.
- ה. דו"ח פעולה של השוטר ניר לוי מיום 22.04.2020 בשעה 00:56 - - סומן
ת/5.
- ו. תמלול הקלטת 100 מיום 22.04.2020 שאורכה 09:07 דקות - סומנה ת/6.
- ז. תמלול הקלטת 100 מיום 22.04.2020 שאורכה 01:43 דקות - סומנה ת/7.
- ח. תמלול הקלטת 100 מיום 22.04.2020 שאורכה 01:33 דקות - סומנה ת/8.
- ט. תמלול הקלטת 100 מיום 22.04.2020 שאורכה 00:01 דקות - סומנה ת/9.
- י. תמלול הקלטת 100 מיום 22.04.2020 שאורכה 00:05 דקות - סומנה
ת/10.
- יא. תמלול הקלטת 100 מיום 22.04.2020 שאורכה 00:32 דקות - סומנה ת/11.
- יב. תמלול הקלטת 100 מיום 22.04.2020 שאורכה 01:52 דקות - סומנה ת/12.
- יג. דיסק הובלה והצבעה של ע.ת. 2 - סומן ת/13.
- יד. מזכר של השוטר מקסים קולסניקוב מיום 22.04.2020 - סומן ת/14.
- טו. מזכר מיום 23.04.2020 החזרת חפצים לקורבן - סומן ת/15.
- טז. תע"צ הקלטת שיחות 100 (3 שיחות) מיום 22.04.2020 סומנה ת/16.
- יז. תע"צ הקלטת שיחות 100 (2 שיחות) מיום 22.04.2020 סומנה ת/17.
- יח. תע"צ הקלטת שיחות 100 (1 שיחות) מיום 23.04.2020 סומנה ת/18.
- יט. ~~תמלול חקירת ע.ת. סמואל ג'קסון מיום 24.04.2020 (3 עמודים) - סומן ת/19.~~
- כ. מזכר מיום 23.04.2020 לבית החולים יוספטל סומן ת/20.
- כא. דו"ח תובנות מצלמות גוף, ניר לוי - סומן ת/21.
- כב. דו"ח תובנות מצלמות גוף, ניר לוי מצלמה של יריב דהאן - סומן ת/22.

- כג. דו"ח תובנות מצלמות גוף, תומר מרציאנו - סומן ת/23.
- כד. דו"ח תובנות מצלמות גוף, תומר מרציאנו, ניר לוי - סומן ת/24.
- כה. מזכר מיום 23.04.2020 + דיסק צריבת מצלמות גוף - סומן ת/25.
- כו. דו"ח תובנות מצלמות גוף, בן בוטביה - סומן ת/26.
- כז. דו"ח תובנות מצלמות גוף, נתנאל מרסיאנו 03:30 - סומן ת/27.
- כח. דו"ח תובנות מצלמות גוף, תומר מרציאנו 04:45 - סומן ת/28.
- כט. דו"ח תובנות מצלמות גוף, תומר מרציאנו 03:33 - סומן ת/29.
- ל. דו"ח תובנות מצלמות גוף, תומר מרציאנו 14:51 - סומן ת/30.
- לא. לוח צילומים של הנאשם (2 דפים) - סומן ת/31.
- לב. מזכר של לירון לוי מיום 22.04.2020 סיכום חקירת זיט סומן ת/32.
- לג. מזכרה של מאיה מאירי התנהלות קורבן - סומן ת/33.
- לד. חקירת הנאשם מיום 22.04.2020 בשעה 06:38 סומן ת/34.
- ~~לה. דיסק חקירת הנאשם - ע.ת. 2 - סומן ת/35.~~
- לו. מכתב שחרור מיוספטל של המתלון - סומן ת/36.
- לז. מכתב שחרור מסורוקה של המתלון - סומן ת/37.

13. ע.ת. 1 ע' ק' מ' העיד (4.8.2020) שהוא בן 26 ומוצאו מקניה. הוא נמצא בישראל מזה 3 שנים. ביום המדובר הגיע מהעבודה, ישב יחד עם ג'קסון בבית, והם אכלו ושתו. בשעה 22:00 הגיע הנאשם כשהוא שיכור ושלושם המשיכו לשבת. חלה ביניהם אי הבנה וג'קסון ביקש ממנו ללכת מהבית למרות שלפני כן היה גר איתו. הוא לא יודע מה אמר הנאשם לג'קסון אך ג'קסון כעס ואמר לו לצאת. המתלון שאל את ג'קסון למה הוא אומר לו לצאת כשמאוחר, הוא שיכור ואין לו כח, וג'קסון לקח את החפצים שלו וניסה להוציאם החוצה למרות בקשותיו שלא יעשה כן. מישהו התקשר למשטרה וזו הגיעה והשוטרים אמרו לו שאם ג'קסון, שזה ביתו, רוצה שיעזוב, הוא חייב לעזוב את הבית.

14. המתלון אכן עזב את הבית ולאחר 30 דקות בהן ישב בחוץ רצה להתקשר לחבר אך נזכר ששכח את הטלפון שלו בבית של ג'קסון. הוא בדק בכיסו ומצא מפתח של שער החצר ולכן הלך ופתח אותו. כשנכנס למסדרון דלת הדירה הייתה פתוחה והוא ראה את ג'קסון והנאשם מדברים. בפתח הדלת קרא לג'קסון

ואמר לו ששכח חפצים שלו וביקש שיביא אותם אבל אז הנאשם בדיוק התעורר, רץ לעברו ושאל מדוע חזר, אמר לו ללכת ודחף אותו. המתלונן אמר לנאשם - אל תדחוף אותי, אני רוצה לדבר עם ג'קסון, אך הנאשם המשיך לדחוף אותו למרות בקשותיו. אז יצא ג'קסון ושאל את המתלונן מה הוא עושה פה. הנאשם ראה שג'קסון עצבני ולא נתן למתלונן לענות אלא נתן לו אגרוף בפנים. המתלונן נפל וברגע שקם התחיל הנאשם להכות אותו. הוא ניסה לגרור אותו החוצה והמתלונן שהיה על הרצפה וגונן באמצעות ידיו על פניו ביקש שיעצור כי הוא רק צריך את הדברים שלו. אבל הנאשם המשיך להכות אותו כאילו שהוא רוצה להרוג אותו וכשהיה המתלונן על הרצפה דרך על פניו כשהוא ממשיך להכות אותו. אפילו ג'קסון ניסה לעצור את הנאשם וקרא לו עצור, עצור וניסה לעצור אותו ואז דחף הנאשם גם את ג'קסון ממנו וג'קסון פחד ולקח צעד אחורה. הנאשם המשיך להכות את המתלונן בפניו ובגופו. לבסוף הצליח המתלונן לצאת מהדלת וניסה לברוח מהנאשם. המתלונן רץ משם והנאשם בעקבותיו. המתלונן חיפש מקום כי לא היה לו טלפון להתקשר למשטרה, הוא חיפש מישהו שיעזור לו ואז ראה חנות נוחות פתוחה והלך לשם והסביר שמישהו תקף אותו וביקש שיתקשרו למשטרה. אכן המשטרה וגם אמבולנס הגיעו. בבית החולים אליו הלך, בבאר שבע, רצו לנתח את עינו ואמרו לו לחזור עוד שבועיים כדי לראות אם הוא צריך לעבור את הניתוח או לא. הנאשם גם שבר את שיניו. המתלונן היה מאושפז 2-3 ימים ואז חזר לאילת ולא היה לו איפה להיות ולא היה לו כסף לקנות אוכל ולכן היה חסר בית בלי תרופותיו. הוא מצא את הטלפון והדרכון במשטרה, שקיבלה אותם מג'קסון.

15. בחקירתו הנגדית אמר שלא היה במשטרה בעבר ולא השתמש כאן בסמים. הוא מכיר את ג'קסון זמן רב כי הוא משפחה, עוד מחו"ל. היום אינו גר עמו אבל נפגש אתו מאז המקרה. לפני האירוע גר עם ג'קסון 5 חודשים והיו להם יכוחים רגילים אבל הם לא רבו. המתלונן הכחיש שהיה לו אירוע בו רב עם אנשים בנתניה לפני כמה שנים. הוא אישר שגר בנתניה אבל אמר שהוא לא רב, אלא שמישהו תקף אותו ונעצר. הוא נדקר והיה מאושפז. קודם לכן אמר שלא קרה לו כלום כי לא הבין את השאלה. הוא לא נחקר במשטרה ולא האשימו אותו אלא את הבחור השני. הוא לא שותה הרבה אלכוהול, שותה 4 בירות באירועים. ביום האירוע שתי היה כי היה יום הולדת לאחותו, אך הוא לא שתי איתה, היא גרה בקניה. הוא חזר על דבריו שהיה מאושפז יומיים בבית החולים, יום אחד ביוספטל ויום אחד בסורוקה. הוא טען שלא רב עם ג'קסון ביום האירוע, לא היו בעיות בינו ובין ג'קסון. גם אם ג'קסון ביקש ממנו לצאת הוא יודע שאין בעיה איתו. נכון שהוא חזר אחרי שהמשטרה אמרה לו ללכת אבל זה היה מכיוון ששכח את הדברים שלו, את הטלפון שלו והמשטרה לקחה דברים אלה - הטלפון והדרכון, אחרי שהנאשם תקף אותו. כשהוטח במתלונן שהפריטים הללו היו בכיסו הכחיש. הוא הכחיש שרק אחרי שהיה על הרצפה לקחו ממנו את הפריטים. לו היה לו הטלפון יכול היה להתקשר ואת הדרכון הוא חייב כי זו תעודת הזהות שלו ואת שני הפריטים האלה רצה. אם ג'קסון אמר במשטרה שהוא לקח ממנו את הדברים אחרי האירוע ומסר למשטרה זה שקר כי הפריטים נשארו בתוך הדירה כשיצא.

16. הוא הסכים שגר עם ג'קסון עד שבאיזה שהוא שלב הוא סילק אותו מהדירה. אחרי שעזב את הדירה נשאר חבר של ג'קסון והוא התקשר ושאל אם הכל בסדר. הם לא רבו. הוא אמר לג'קסון שקשה לו בגלל הקורונה וג'קסון אמר לו לבוא. כשעזב את הדירה שאל אותו ג'קסון אם הוא יכול לחזור וכשחזר היה ג'קסון מתגורר עם הנאשם ואמר לו זאת. המתלונן אמר שאין לו בעיה עם זה, הוא רק צריך מקום להישאר בו לכמה זמן. את הנאשם הוא מכיר מהבית של ג'קסון. הוא גר עם הנאשם שבוע. לפני האירוע

עבד בשיפוצים עם אנשים שעובדים בזה, כל פעם עם מישהו אחר. חלק מהזמן עם ג'קסון אך לא עם הנאשם. אולי עבד עבור אימן, הוא אינו יודע מי זה. טל, הבוס של ג'קסון, נתן לו עבודה מדי פעם, הוא אינו זוכר כמה ימים עבד אצלו. כשעבד אצל טל לא קרה שום דבר, הוא לא סיים בכעס. טל שילם לו במזומן ולא באוכל. גם לג'קסון נתן כסף. לא היה למתלונן ויכוח עם ג'קסון על אופן התשלום. כשהוטח בו שביום האירוע, מוקדם יותר התחיל להתנהג בצורה אלימה ואגרסיבית בגלל ויכוח על השכר הכחיש שהגיב באלימות. הם דיברו על זה. הוא אמר לג'קסון שטל צריך לשלם יותר כי מדובר בעבודה קשה וג'קסון הסכים איתו אבל אמר שהוא לא יכול לעשות כלום כי טל חבר. הבעיה עם ג'קסון התחילה רק כשהנאשם הגיע לבית. הכל קרה רק אחרי כן. הוויכוח התחיל רק אז. הוא לא יודע מה אמר הנאשם לג'קסון, אך תמיד היו לו ולג'קסון עליות ומורדות והם תמיד היו משלימים. אבל אחרי שהנאשם הגיע הפכה השיחה לוויכוח כי הם היו שיכורים. הנאשם הכניס לראשו של ג'קסון רעיון שהמתלונן לא טוב ולא כדאי שיגור שם וג'קסון, כשהוא שותה יותר מדי הוא נוטה להתווכח אבל אין הוא אלים בכוונה, אך באותו ויכוח אמר לו לקחת את חפציו ולעזוב. הוא לא יצא וצרח. למשטרה לא מסר שהנאשם התנגד לכך שיגור בדירה של ג'קסון כי היה בכאבים חזקים. הוא שב והכחיש שהיה אלים עקב כך ששתה, וחזר על כך שהוא זוכר הכל, אפילו את זה ששתה. הוא בישל עבורם והתקיפה הגיעה משום מקום.

17. העד ג'קסון סמואל קביט קמאו העיד שהוא בן 35, מקניה וגר בישראל מזה 3 שנים. הוא הכיר את הנאשם בפארק איפה שהם גרים. הנאשם דובר סוואהילית ועל כן התחברו ונהיו חברים. הנאשם אמר לו שאין לו איפה לגור ולכן הציע לו מקום לגור כי בביתו שני חדרים. את ע' הוא מכיר מקניה. הם נפגשו בתל אביב. המשפחות שלהם מכירות האחת את השנייה מקניה והן חברות. הוא נמצא באילת מזה שנתיים וע' התקשר ואמר לו שהוא רוצה לבוא לאילת אז ג'קסון נתן לו מקום לגור. ביום האירוע. 22 באפריל, הוא וע' הלכו לעבוד בבוקר אבל בעל הבית שילם לע' פחות מדי וע' כעס והחליט שבבואם הביתה יקנו בירות וישתו כדי להסיח את דעתם. טרם הגיע הנאשם ישבו שניהם ושתו. כשהגיע הנאשם, עדין היה ע' כעוס. הוא לא אהב לראות את הנאשם בבית והם החליפו מלים רעות. כדי לקרר את האווירה אמר ג'קסון לע' לצאת מהבית. ע' יצא אך חזר לאחר 30 דקות. בפעם השנייה שחזר התעקש ג'קסון שייקח את חפציו וילך מהבית אבל ע' סירב. בזמן שהתווכחו הגיעה המשטרה, הוא לא יודע מי קרא להם, וג'קסון ראה אותם מחוץ לדלת. ג'קסון אמר לשוטרים שרק אמר לע' לעזוב את הבית כי לא רצה בלגן והמשטרה לוותה את ע' החוצה עם חפציו. אחרי שע' עזב יצאו הוא והנאשם החוצה כדי לקנות עוד קצת בירה וכשחזרו ראו שע' שוב בבית. ג'קסון לא הבין כיצד ע' נכנס, הוא חשב שאולי קפץ מעל הגדר. הם גירשו את ע' שוב ובאותו שלב התנגד ע' לצאת, והעד לא הבין למה הוא מתעקש שלא לצאת, ודבר זה הכעיס מאוד את הנאשם שנעשה אגרסיבי והחל להכות את ע' וע' נפל על הרצפה. ג'קסון ניסה להפריד ביניהם אבל הנאשם דחף אותו הצידה וביקש ממנו לא להתערב. ע' היה חסר הגנה והוא ראה שהנאשם עושה מעשה לא אנושי ובוועט בע' כשהוא שוכב על הקרקע ולכן אזר אומץ להרים את ע' ולמשוך אותו ולהוציאו מהדלת כדי להציל את חייו. אבל גם כשהיה ע' בחוץ המשיך הנאשם לרדוף אחריו וג'קסון קרא לנאשם שיעזוב את ע'. הם נכנסו הביתה והנאשם אמר לו שאם תבוא המשטרה, שיגיד לה שיש מדרגות ויש חומה גדולה ושע' טיפס משם ונפל. אחרי כמה דקות שוב הגיעה המשטרה והם שמו אזיקים על ידי הנאשם וליוו את שניהם לתחנת המשטרה. במשטרה סיפר בתחילה את מה שאמר לו הנאשם לספר כי במקום שבו הוא גר יש הרבה סודנים והוא חשש שהם יחשבו שהנאשם נעצר בגללו אבל אחרי שראה את התמונות של המתלונן ומה שקרה לו בפניו לא יכול היה לעצור את עצמו כי היה מדובר בחוסר צדק והוא סיפר את

האמת.

18. בחקירתו הנגדית אשר שהוא נוצרי מאמין. הוא יודע שלע' יש בעיות שתיה ושכשהוא שותה הוא הופך להיות אגרסיבי, אליים. הוא מרגיש. הוא לא רב אבל מרגיש. הוא אומר דברים בצורה מעליבה כי הוא לא יודע איך לריב. ע' משתמש רק במריחואנה, זה מרגיע אותו, והוא שואף להיות מוזיקאי כמו בוב מרלי. כשהוא משתמש במריחואנה זה יותר טוב מאשר כשהוא שותה כי השתייה הופכת אותו לאגרסיבי ואילו כאשר הוא מעשן הוא כותב שירים. כשהוא מעשן הוא אדם טוב יותר לחברה. העד זכר ששלושה שבועות לפני האירוע העד עישן אצלו סמים בדירה ובאו שוטרים ולקחו אותו. באותו זמן הוציא את חפציו מהדירה וסילק אותו. המתלונן לא עישן סמים בדירתו. ביום האירוע לא עישן המתלונן סמים כי לא היו לו. הוא יצא לחפש אך לא מצא ונהיה אגרסיבי. הוא היה כעוס אותו יום. הוא הפך להיות אליים גם בתוך הבית, אך לא פיזית. הוא התחיל להעליב את העד כי הוא כעס על בעל הבית והעד הוא זה שהביא אותו לעבודה זו. אבל המתלונן לא רצה לריב אלא רק להתווכח ולפרוק את הכעס שלו במריבות. הוא עצמו כעס כי מדובר בביתו שלו ואף אחד לא יעליב אותו בבית שלו, מדובר בחוסר כבוד. העד לא חשש שמא ע' יתקוף אותו. נכון שאמר במשטרה שע' הפך להיות כמו חיה אבל ניסה להוציאו מהדירה כדי שהסיטואציה לא תסלים. העד הסכים שכשהוציא את ע' מהדירה החל זה לצרוח והשכנים שאלו את ג'קסון מה קרה וג'קסון אמר שע' השתגע. גם אחרי שהוציא לו את הדברים סירב ע' לצאת מהדירה. כשאמר לו שהוא יזמין משטרה אמר לו ע' "לך, תזמין". העד הסכים שאחרי הפעם הראשונה בה סילק את ע' מהדירה, אחרי שהמשטרה עצרה אותו בגלל סמים, היה זה הנאשם שביקש ממנו להחזיר את ע' לדירה. בעקבות אותה שיחה ע' אכן התקשר אליו וביקש ממנו סליחה. החזרתו לבית לא הייתה בתנאי שלא יעשן סמים כי הוא תמיד עישן סמים רק מחוץ לבית. אבל נכון שהחזרה לדירה הייתה בתנאי שלא יעשן סמים בכלל. לאחר מעצרו של הנאשם התקשרו אליו אנשים לשאול אותו מה קרה כי הם לא ידעו לאן הנאשם נעלם. הוא לא מסר למשטרה את שמות אותם אנשים כי לא רצה עוד צרות. המשטרה לא באה שלוש פעמים אלא פעמיים. פעם שלישית הייתה כשמשטרה הגיעה כדי לעצור את הנאשם. בעקבות התקרית נאלץ העד לעבור דירה ובעת מתן עדותו היה גר במלון ריץ בוטיק הוטל בו הוא עובד וחי. ביום האירוע ששה העד 4 בירות אך לדעתו היה בראש צלול. לאחר האירוע הזהירה אותו המשטרה לא להיות בקשר עם ע' 30 ימים והוא גם שהה במעצר בית 5 ימים. במשך כל אותם 30 ימים לא היה בקשר עם ע'. מאז היות וע' ישן בחוץ הביא לו העד אוכל כמה פעמים ובגדים וקרם גוף. ע' לא בא לגור שוב בביתו והוא לעולם לא יאפשר לו זאת.

19. בתחילה זומן ע.ת. 3 (אבו עבדולרחמאן) על ידי ב"כ הנאשם אך לאחר מכן ויתרו הצדדים על חקירתו.

20. ע.ת. 17 מר רם פיטוסי העיד כי הוא חוקר נוער במשטרת אילת. בתאריך 24.4.2020 התבקש לתרגם חקירה לאנגלית על ידי השוטר חיים קפויה וניגש לסייע. במסמך מאותו תאריך, תא1, רשומות שעות התשאול עם מספר עבודה, הפרטים של החשוד ופרטיו שלו, כנוכח בחדר. מי שהיה בחדר היו ג'קסון, החוקר מר קפויה והוא. בחקירתו הנגדית אמר שהוא אינו זוכר את החקירה. הוא לא זיהה את המסמך שהוצג לו וקרא אותו באולם. הוא תרגם את העדות שהתבקש לתרגם על ידי מר קפויה. הוא לא הצליח להיזכר באירוע. הוא לא ידע לענות אם גם שאל שאלות וטען כי רק תרגם. הוא הסכים שמתורגמן רק

מתרגם ולא שואל שאלות משל עצמו. העד הופנה לתמלול של התשאול בעמוד 2 ששם הוא ממשיך ושואל את הנחקר לאחר שהנחקר עונה ומר קפויה אינו מתערב ואמר שאי אפשר להתנתק מהעובדה שהוא חוקר ויתכן ששאל שאלה. כשהוא מגיע לחשוד לגבות עדות דבר ראשון הוא מזהיר אותו ומוודא שהוא מבין את הזכויות שלו, כולל זכות ההיוועצות, ואם אין מניעה - מסיר את אציקי ידיו ורגליו. אם מדובר בעד הוא לא מזהיר אותו אלא אם כן עולה מתוך העדות משהו שהופך אותו להיות חשוד. במקרה כזה הוא רושם את תוכן האזהרה מדגיש אותה ושואל את החשוד אם הבין את הזכויות והחשדות ואם מעוניין להיוועץ בעורך דין. העד נשאל על כך שבזמן שהחשוד נחקר אין פירוט של הצעדים שנוקטים בהם לפני חקירת חשוד והסכים שזה לא מופיע. הוא זוכר שהתשאול נערך בקומת החקירות אך לא זוכר מי היה בו חוץ ממנו וממר קפויה.

21. רס"ב חיים קפויה (ע.ת. 9) מסר שהוא במשטרה 30 שנה, חוקר 15 שנה ולפני כן היה סייר 15 שנה. הוא ערך את המזכר מתאריך 26.4.2020. הוסכם על ידי הצדדים שהחלק הראשון של המזכר - לפיו אומר מר קפויה שהוא הלך להביא את ג'קסון מהבית לתשאול - הוא נכון. העד נשאל והעיד שהוא ערך וחתם על דו"ח הובלה והצבעה מיום 22.4.2020 שסומן תא. הוא גם ערך את העימות בין החשוד לבין המתלונן בתאריך 23.4.2020 בשעה 15:00 - תא3ת. הוגשה באמצעות העד חקירת הנאשם מתאריך 24.4.2020 בשעה 18:25 וסומנה תא4. הוגש מזכרו של העד מתאריך 24.4.2020 וסומן תא5. הוגשו תמונות שהעד אשר שהדפיס ב-2 עמודים - תא6.

22. בחקירתו הנגדית נשאל על החקירה באנגלית שערך בתרגום רם פיטוסי לעד ג'קסון. הוא זכר את החקירה. מי שנחקר היה ג'קסון בסטטוס חשוד. בתמלול של התשאול לא רשום שהחשוד הוזנה. העד הסביר שג'קסון לא נחקר כחשוד. הוא גם הלך להביא אותו ולא שלח ניידת סיור לעצור אותו. מחוץ למשרד אמר לו העד מה קרה ואמר שהוא מפחד כי התקשרו אליו אנשים ואמרו לו להגיד שהמתלונן קפץ מעל החומה ורס"ב קפויה אמר לו שהוא לא רושם ושיספר את האמת. הוא הכניס אותו למשרד ונעזר ברם פיטוסי שיתרגם. לרגע לא אמר לעד שהוא חשוד אלא עד. הוא לא זוכר מי ביקש ממנו להביא אותו. אם נחקר כחשוד בתחנה זה לא היה אצלו למרות שהוא מאמין לסנגור שהעד נחקר כחשוד.

23. בדיון בו עמדה להימסר עדות הנאשם מסרה ב"כ המאשימה כי תגיש לבית המשפט במקום את ת/35 את דיסק חקירת הנאשם אולם בסופו של דבר הודיעה לבית המשפט כי לא קיים דיסק כזה וחקירתו לא תועדה חזותית. עוד ביקשה להוציא את מוצג 19.

24. הנאשם העיד בחקירתו הראשית שביום 22.4.2020 חשד בו שוטר שהוא היכה את ע' וחקר אותו ללא מתורגמן. הוא דיבר אותו פעם בעברית ופעם בערבית. הוא מבין קצת עברית. שפת אמו אנגלית. לגבי האירוע העיד שע' היכה אותו כשהיו בבית. עוד לפני כן התקשר למשטרה והיא באה ולקחה את ע'. אחרי 30 דקות חזר ע' והוא התקשר למשטרה שנית והם שוב באו ולקחו את ע' משם. בפעם השלישית כשהגיע ע' לא היו הוא וג'קסון בבית כי יצאו החוצה וכשחזרו מצאו את ע' בתוך הבית, כי כנראה טיפס. הוא הגן על עצמו. בשעה 06:00 הלך לטייל והמשטרה הגיעה ופתחה את הדלת ושאלה מדוע היכה את הבחור. הם אמרו שהוא הרביץ לע' והוא אמר שזה לא נכון. הוא לא הבין מה הם אומרים, כי דיברו פעם עברית

ופעם אנגלית. למרות שהוא אומר בבית המשפט את מה שאמר במשטרה, הוא לא הבין את מה שנאמר לו ואמר שלא הרביץ לע'. כשאדם מנסה לתקוף אותך 3 פעמים מה אתה עושה? הוא היה מתוסכל. ההתנהגות של ע' לא נורמלית. הוא מעשן גראס ושותה. כשיש שני אנשים ואחד מהם שותה ומעשן והשני לא זה לא מתחבר. הוא הביא את המשטרה 3 פעמים ואם לא היה עושה כן היה לוקח ע' משהו והורג אותו. לע' הייתה בעיה, הוא נפל ואז הלך למשטרה. למה לא הלך קודם למשטרה? אם הייתה לו בעיה מדוע לא פנה למשטרה?

25. (מכאן התנהלה החקירה הנגדית באנגלית מול התובעת המשטרית - ל.א.). ג'קסון הוא חבר. הוא לא רב עם ג'קסון ואין לו בעיה איתו ולכן אין סיבה שג'קסון יגיד עליו משהו שאינו נכון. הוא וג'קסון שילמו שכר דירה. כשנשאל שנית אם לג'קסון יש סיבה להגיד עליו משהו רע ענה שג'קסון מכר אותו כי הוא אמר שע' נפל. לא מכיוון שהוא אמר לו את זה. כשאמרו לו במשטרה שהרביץ לע' הוא אמר שלא. הוא נפגש עם התובעת במשטרה ולא סיפר לבא כוחו. הוא ראה את התעודה שלה. לאחר מכן סירב להשיב לשאלותיה אך כשהתערב מותב זה השיב. לפני האירוע היו הוא וג'קסון וע' משפחה אחת וג'קסון זרק את ע' מהבית. הנאשם לא השיב לשאלה ונשאל אם הוא מסרב לענות. תשובתו הייתה שהוא מוכן לענות אך בשאלה הבאה מסר שלא נתן לתובעת רשות לשאול שאלה. הנאשם חזר והתחמק ממתן תשובה לשאלות התובעת. והפנה אותה לעדותו של ג'קסון. הוא לא היכה את ע' וג'קסון משקר באמרו זאת. כשנשאל על כך שע' אמר שחזר לקחת את הפריטים שאל הנאשם מדוע חזר אם ידע שיש בעיה בבית ומדוע לא קרא למשטרה לעשות זאת. הנאשם הוסיף בעברית, "למה הוא לא חייג למשטרה?" הוא לא ראה את הטלפון והדרכון. המשטרה, בניגוד לדברי התובעת, לא אמרה לו על כך ולא שאלה אותו. היא רק שאלה אם היכה את ע' והוא לא נגע בו. כשע' וג'קסון אומרים שהיכה ובעט בע' הכל שקר. המשטרה איימה על ג'קסון שאם לא יגיד שהנאשם היכה את ע' ישימו אותו בכלא. הוא לא ראה מה קרה לע' בפנים ואמר זאת לשוטר אך השוטר לא הבין. אין בחצר של ג'קסון אור. כשנשאל מדוע אמר זאת בחקירה אמר שלא אמר. כשחזר היה ע' על הרצפה, הוא לא ראה דימום. הוא לא שאל במשטרה למה אין דם בבית ועל בגדיו שלו, זה תיק פלילי ורושמים דברים שלא אמר. הנאשם נשאל על כך שבעימות אמר שאין דם כי ג'קסון ניקה אותו והכחיש שאמר זאת. הנאשם נשאל על כך שהמתלונן נכנס באמצעות מפתח לדירה וכך גם נאמר לו בעימות וענה שאם אין לו מפתח, למה הוא צריך לטפס מלמעלה כמו פושע? הנאשם נשאל על כך שהיכה את ע' כי חזר בפעם השלישית וענה שהוא פושע. "הפושע הגיע לתוך הבית, (בעברית) עברין מגיע לתוך הבית, אולי יש לו סכין, איך אני יכול לדעת?" הנאשם נשאל מדוע לא אמר זאת קודם וענה שהם אמרו לע' ללכת. הנאשם הכחיש שאמר לג'קסון להגיד במשטרה שע' טיפס על החומה ונפל. הוא אמר שג'קסון משקר. הנאשם מסר כי הוא אינו פוחד מע' וע' לא יותר חזק ממנו. הנאשם מסר שע' טיפס על החומה ונפל וכשהם ראו אותו על הרצפה הם פחדו שהוא מחזיק סכין. הם פתחו את הדלת ואמרו לו ללכת הביתה. הם לא נגעו בו. הנאשם נשאל אם ראה את ע' מטפס על החומה והשיב בשלילה ועל כן נשאל איך הוא יכול לומר בביטחון שע' טיפס על החומה וענה שהוא מניח שהוא עבר דרך החומה כי לא היו לו מפתחות. הנאשם הסביר את גרסתו המפלילה של ג'קסון במשטרה בכך שג'קסון רצה הוא יהיה הנאשם ולא הוא, ג'קסון. על כך נשאל אם ג'קסון היה זה שהיכה את הנאשם וענה בשלילה. הנאשם הכחיש שאמר לחוקר שהטלפון והדרכון היו על השולחן ושע' שכח אותם.

טיעוני הצדדים

26. המאשימה טענה כי אין מחלוקת שעד התביעה ג'קסון אמר למתלון לעזוב את הדירה כמה פעמים ושהמתלון שב שלוש פעמים ואירוע התקיפה התרחש בפעם השלישית. המחלוקת היא לגבי אותה פעם שלישית. לטענתה המאשימה הוכיחה את טענתה כי הנאשם היכה את המתלון באגרופיו בפניו ולא חדל כשהמתלון היה שרוע על הקרקע בכך שבעט בו בפניו וגרם לו את החבלות הקשות המתוארות בכתב האישום. היא הפנתה לצילומים ודוחות הפעולה וכן לעדויות בתיק. נכון שהייתה לו לג'קסון עדות מוקדמת שלפיה הקורבן נפל אך הוא הסביר עדות זאת בכך שהנאשם אמר לו לשקר ואכן כך עשה. כשראה את תמונות הקורבן לא יכול היה להמשיך ולשקר בגלל העוול שנגרם לקורבן. היא טענה לגבי העובדה שהנאשם העלה גירסה חדשה לגבי תקיפתו על ידי המתלון באולם בית המשפט. לגבי הגנת המקום טענה המאשימה כי גם לגבי תקיפה כזו יש רף מינימלי וכאשר אתה מנטרל את האיום אין צורך להמשיך בתקיפה האכזרית שבה תקף הנאשם את המתלון.

27. לעומתה הפנה ב"כ הנאשם לעדויות הצדדים, הזכיר שהמתלון היה תחת השפעת אלכוהול ואולי סמים, ובקש מבית המשפט לתאר בראשו את הסיטואציה שנוצרה שם ובמיוחד את התנהגותו של הקורבן. הוא הפנה לשוני בין עדויותיו של ג'קסון וטען כי למרות שנחקר כחשוד, הוא לא הוזהר. עוד קבל על חוסר העקביות בו נחקר הנאשם, בשלוש שפות. הוא טען כי על המשטרה היה לחקור את הנאשם בשפתו שלו. לבסוף חזר ב"כ הנאשם על טענת "בית המגורים" וטען כי מי שזהו ביתו אינו אמור לברוח מהמקום שעה שנתקל באיום וכי כדי להרשיע צריך שהמעשה שעשה הנאשם יהיה בלתי סביר בעליל. הוא טען כי במקרה של "דרומי", שזוכה, הוא לא התקשר למשטרה שלוש פעמים וניסה להרחיק את הפורצים כמו שהיה במקרה הזה, ללא הועיל. לטענתו הגנת בית המגורים והנסיבות שהובילו לתקיפה הנאשם את המתלון גם אם יוחלט כי הנאשם אכן תקף את המתלון צריכה לעורר בבית המשפט את אותו ספק סביר הנדרש כדי להימנע מהרשעה.

דין והכרעה

28. לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ועיינתי במוצגים שהוגשו החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו זאת לאחר שאני קובעת כי המאשימה הוכיחה את אשמתו מעבר לספק סביר.

29. אחלק הדין לארבעה: העובדות שאינן שנויות במחלוקת, החולשות שהתגלו בראיות התביעה והעדויות המחזקות את טענות התביעה ואשר הביאוני להכריע כי הנאשם ביצע את המיוחס לו. לבסוף אתייחס להגנת "בית המגורים" שהעלה הנאשם.

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

30. אין חולק, כי שלושת המשתתפים, ג'קסון, ע' והנאשם, חלקו את מגוריהם בדירה בזמן כזה או אחר עובר לאירוע, אם כי ג'קסון העיד ששלושה שבועות לפני האירוע זרק את המתלון מהבית עקב חקירתו

במשטרה בעניין של סמים. אולם ביום האירוע שהו שניהם בדירה והקורבן כנראה חזר לגור בה (בדו"ח הפעולה ת/2 מסר הנאשם לשוטר תומר מרציאנו ש"ע' היה גר איתם תקופה, בערך חודש, והיום לא מעוניינים בו" - ההדגשה שלי - ל.א.) (ובדו"ח הפעולה של ניר לוי, ת/5, מסר סמואל ש"ע' הגיע לפני שלושה ימים וביקש עזרה ונתן לו לגור עד היום"). לאחר שבמשך היום עבדו יחד במקום עבודה שסידר ג'קסון לקורבן ולאחר סיום העבודה חזרו הביתה, אכלו ושתו כל אחד 4 בקבוקי בירה. אין מחלוקת כי התגלע בין השניים ויכוח או שנאמרו מילים כעוסות ואף פוגעות על רקע אי שביעות רצונו של הקורבן מהשכר ששולם לו על ידי המעסיק של שניהם שאותו הכיר לו ג'קסון. אין מחלוקת גם כי הנאשם הגיע לדירה מאוחר יותר וכי ג'קסון הורה לקורבן לעזוב את הדירה. נראה כי אין חולק שהנאשם הזמין את המשטרה על מנת שתדאג לכך שהקורבן יעזוב את הדירה (ת/7) ועשה כן שנית כאשר הקורבן שב וחזר לדירה (ראה ת/8 דיווח חוזר למוקד 100 ו- ת/12 עוד דיווח חוזר למוקד 100). אין מחלוקת - והדבר מצא ביטוי במענה הנאשם לכתב האישום - שהמתלונן שב לדירה פעמיים ואירוע התקיפה התרחש בפעם השנייה שחזר.

31. אין מחלוקת לעניין החבלות הקשות על פניו של המתלונן. אלה מתועדות במסמכים הרפואיים של הקורבן מבתי החולים יוספטל וסורוקה ת/36, ו- ת/37 בהתאמה), בלוח הצילומים תא/6, במצלמות הגוף של השוטר בן בוטביה (ת/26) ודו"ח הפעולה של השוטר תומר מרציאנו (ת/1) בו נאמר כי "הבחנתי בבחור אשר קוראים לו ע', ראה שיוך בדו"ח הפעולה, כאשר לנ"ל יש סימנים על הפנים, ראה צילום; (יש) לצוין שהנ"ל קשור לאירוע 836".

32. המחלוקת היא בשאלה מה גרם לאותן חבלות, כאשר הנאשם טוען שהן נגרמו מכך שהמתלונן טיפס על החומה כדי להיכנס לדירה ונפל - ואילו המאשימה טוענת כי הנאשם הוא שגרם לחבלות אלה באופן ישיר.

חולשות התביעה:

33. החולשות הקיימות בראיות המאשימה נובעות מסתירות בעדותו של קורבן העבירה, ע' ומגרסתו הראשונה של ג'קסון. ע' תיאר עצמו למשל כמי שאינו מעשן סמים, למרות שג'קסון טוען שהוא מעשן סמים. הוא תיאר עצמו כמי שלא הסתבך במשטרה בעוד ג'קסון טוען שנחקר במשטרה בגלל סמים ושזו הסיבה לכך שזרק אותו מהדירה. הוא הסכים שחזר לדירה פעם אחת בעוד העובדות בשטח מראות כי חזר לבית פעמיים לאחר שסולק. ג'קסון העיד בתחילה - הן בזירת האירוע (לפי דוחו"ת תובנות מצלמות השוטרים, ת/24) (תומר מרציאנו, נתנאל מרסיאנו), והן בעדותו הראשונה במשטרה (שלא הוגשה כמוצג אך דווח עליה) שהקורבן אכן נפל מהחומה.

הראיות והעדויות המחזקות את המיוחס לנאשם בכתב האישום:

34. למרות חולשות אלה, אני סבורה כאמור כי המאשימה הוכיחה את מעשה התקיפה מעבר לספק סביר. ההוכחה נמצאת בעדותו של הקורבן, הנתמכת בעדותו של ג'קסון, ואפילו בעדות הנאשם עצמו - בסתירות שנתגלו בעדותו - התומכת בה.

35. ע', בעדותו מיום 04.08.2020, תיאר ולא הכחיש שסולק מהבית וחזר אליו, למרות שהמעיט במספר הפעמים. הסיבה שמסר לחזרתו השנייה - כי שכח את הטלפון והדרכון שלו בבית קיבלה תימוכין ב-ת/1 - עמוד 11

דו"ח הפעולה של תומר מרציאנו שציין כי על השולחן היו הטלפון והדרכון של הקורבן ובתא/4, חקירתו של הנאשם מתאריך 24.4.2020 בשעה 18:25 בה אמר, בשורות 53 עד 56 - "היה בשולחן, ע' שכח לקחת אותו... הטלפון והדרכון היו על השולחן".

36. התקיפה מתוארת על ידי הקורבן וג'קסון כמעט במלים זהות: הקורבן תיאר את התקיפה כך: **"הנאשם נתן לי אגרוף בפנים... נפלתי.. ואז ברגע שקמתי, הוא התחיל ... להכות אותי, הוא ניסה לגרור אותי החוצה ואני הייתי על הרצפה וניסיתי להגיד לו (מניף את ידיו בצורת הגנה על פניו) תעצור בבקשה... אבל הוא המשיך להכות אותי כאילו שהוא רוצה להרוג אותי או משהו. כשהייתי על האדמה הוא דרך לי על הפנים. באותו זמן... הוא המשיך להכות אותי. .. ג'קסון בא והוא אמר לו לעצור... והוא גם דחף את ג'קסון ממנו, וג'קסון... לקח צעד אחורה, יצאתי מהדלת רצתי משם והנאשם רץ אחריי..."**

37. ואילו ג'קסון מתאר זאת כך: **"(נעשה) הנאשם יותר אגרסיבי והתחיל להכות אותי, וע' נפל על הרצפה. אני באתי וניסיתי להפריד ביניהם, אבל הנאשם דחף אותי הצידה וביקש לא להתערב. ע' היה חסר הגנה אז ראיתי שזה מעשה לא אנושי בזמן שהוא בועט בו על הקרקע... אז אזרתי אומץ להרים אותו ולמשוך אותו ולהוציא אותו מהדלת כדי להציל את חייו. אבל גם כשהוא היה בחוץ הנאשם המשיך לרדוף אחריי..."**

38. עדותו של ג'קסון עשתה רושם מהימן ביותר. הוא לא צמצם בתיאורו לגבי מאפייניו של המתלונן - אשר מעשן סמים, דבר שהוא אינו לרוחו, שותה ואגרסיבי בדיבורו ופגע בו והעליב אותו, ואף היה (כנראה) כפוי טובה כלפיו כאשר בא אליו בטענות לגבי השכר ששילם לו המעסיק אשר ג'קסון בטובו סידר עבורו. לא הייתה זו הפעם הראשונה בה דרש ג'קסון מהמתלונן לעזוב את דירתו, אלא עשה כן אף מספר שבועות לפני כן כשהמשטרה חקרה את המתלונן בשל סמים. למרות העובדה שג'קסון היה צריך לדרוש מהמתלונן לעזוב את הדירה שוב ושוב, ניכר שהוא חש אחריות מסוימת כלפי הקורבן, אולי בשל מוצאם המשותף וחברותן של משפחותיהם, למרות התנהגותו של ע' כלפיו ולמרות העובדה שבעת האירוע הסתכן כשנחלץ לעזרתו, וגם נאלץ בגללו לעזוב את דירתו ולעבור למקום אחר, עקב החשש מנקמה. עד היום דואג לו ג'קסון לאוכל ואפילו לקרם גוף אך מנגד למד את לקחו ולא מתיר לו לגור בדירתו. כל אלה יחדיו הותירו רושם חיובי וערכי, והוסיפו למהימנות העד, למרות העובדה שבתחילה, לדבריו, שיקר למשטרה. העד מסר הסבר סביר לשקר זה ואף מסר כי כשראה את התמונות של מה שאירע לקורבן לא יכול היה להמשיך ולשקר וסיפר את האמת. כיבוש העדות ה"אמיתית" היה קצר למדי וארך מספר שעות טרם התעשת העד וסיפר את מה שבאמת קרה, לדבריו. על עדות זו חזר גם בבית המשפט. לא ברור מדוע ירצה העד לשקר דווקא בבית המשפט ומה הוא מרוויח מכך שיעיד לטובת הקורבן (למרות קרבתם המקורית בארץ מוצאם) ונגד הנאשם, כאשר הנאשם הוא זה שהעד בחר בו לגור בביתו, לא סילק אותו, ולא ע' - וכעת, בגלל עדות זו, הוא נאלץ לעזוב את ביתו מחשש שמא יבולע לו מחבריו של הנאשם. הנאשם עצמו הגדיר את ג'קסון כחבר ולא השיב לשאלה מה האינטרס של ג'קסון לשקר ולומר שהוא תקף את הקורבן או מדוע ש"ימכור" אותו ומה קיבל בתמורה. הסברה כי ג'קסון קיבל תמורה כלשהי בדמות הימנעות מהעמדתו לדין לא נתמכת בדבר ולא קיימת שום ראיה כי ג'קסון היה חשוד או כי יש סיבה לחשוד בו שהוא זה שתקף את הקורבן. אפילו הנאשם - כשמזכיר שמישהו תקף את הקורבן - אומר שהוא אינו מכיר את התוקף ואינו נוקב בשמו של ג'קסון.

39. גם לגבי מה שקרה לאחר התקיפה קיימים מספר מקורות לכך שהקורבן נכנס לחנות הפתוחה 24 שעות, הפיצוציה, והתקשר למשטרה. הקורבן תיאר זאת בעדותו והדבר מוצא ביטוי בדו"ח השוטר תומר מרציאנו המתאר שהגיע לפיצוציה "מתוק בפה", שם הבחין בבחור שקוראים לו ע' ושעל פניו סימנים (על פי ת/26 תומר אומר לשוטר בן בוטביה שבאירוע הקודם מאותו ערב פני הקורבן לא נראו ככה). מדוע שהקורבן, אשר פעמיים היום כבר הוזמנה משטרה לפנותו, יפנה למשטרה אם הוא יודע כי למעשה נכנס לבית זו הפעם השלישית באמצעות טיפוס על החומה, ממנה נפל? מדוע ירצה להפנות האש כלפי עצמו?

40. לעומת עדויותיהם הסדורות של הקורבן וג'קסון, סירב הנאשם למסור בבית המשפט גרסה סדורה לגבי מה שאירע, לא חדל להתחמק משאלות או לענות בשאלות ולסרב ממש לענות על השאלות שהופנו אליו כשהוא תוקף את התובעת שהפנתה אליו את השאלות בטענה שכבר חקרה אותו במשטרה ומנסה להכתיב את סדר היום של המשפט באומרו לה (למרות שהבטיח לבית המשפט קודם שיענה לשאלות שלה) שלא נתן לה רשות לשאול שאלה (עמ' 46 שורה 2). כל שהיה לנאשם לומר להגנתו הוא לשאול מדוע חזר הקורבן בפעם השלישית ולהניח הנחות שמכיוון שלקורבן לא היה מפתח לדירה, כנראה טיפס על החומה וזאת כאשר לא נסתרה עדותו של הקורבן (הוא גם לא נשאל על כך בחקירה נגדית) כי היה לו מפתח לדירה ולא רק זאת אלא שהנאשם עצמו מסר בחקירתו תא/4 מיום 24.4.2020 כשנשאל אם לע' וג'קסון יש מפתחות לבית כי "כן לכל אחד יש מפתח" (שורה 18) ושרק אחרי שנכנס לקח לו ג'קסון את המפתח (שורה 30).

41. בעוד בחקירותיו במשטרה (2 חקירות - ת/34 מיום 22.4.2020 בשעה 06:38 ו- תא/4 מיום 24.4.2020 בשעה 18:25) טען הנאשם שלא הרביץ לע' אלא שזה נפל, ועוד טען ש"חבר שלו הרביץ לו, חבר שלו, לא יודע איך קוראים לו" (ת/34 שורה 40) ובמקום אחר "אולי יש בן אדם שנתן לו מכה" (תא/4 שורה 58) הרי שרק בבית המשפט נשמעה לראשונה הטענה הכבושה שהקורבן היכה את הנאשם, עמ' 43 שורה 19 - "ע' היכה אותי כשהיינו בבית". ובעמ' 44 שורה 2 - "כשאדם מנסה לתקוף אותך שלוש פעמים מה אתה עושה? אני הייתי מתוסכל". ובעמוד 48 שורה 28 "עברייני מגיע לתוך הבית, אולי יש לו סכין, איך אני יכול לדעת?" מעולם קודם לא נשמעה גרסה זו, לפיה המתלונן תקף את הנאשם או שהנאשם פגע בו בניסיון להגן על עצמו מפני תקיפה ממשית או פוטנציאלית. אפילו לא כשהנאשם התקשר למשטרה והודיע שהמתלונן חוזר ומגיע לדירה ומסרב לעזוב (ראה תמלולי שיחות 100 ת/6 עד ת/12) והדבר גם לא מצוין בדו"ח הפעולה של השוטר שהגיע לדירה, תומר מרציאנו ודו"ח הפעולה של ניר לוי, ת/5.

42. הנאשם ניסה לצייר תמונה כאילו זכויותיו קופחו, הוא נחקר במשטרה שלא על ידי מתורגמן, (מתברר כי החקירה לא תועדה חזותית) והמתורגמן השתתף בחקירה (מר פיטוסי) - אולם באולם התברר כי הוא שולט בעברית טוב למדי, ידע לתקן את המתורגמנית, דיבר עברית ואנגלית והבין כל מה שקורה באולם. למעט הטענות החדשות שהעלה הנאשם באולם בית המשפט ביחס לתקיפת המתלונן אותו, רוב הטענות בבית המשפט מצוינות בחקירותיו במשטרה וגם כשקיימות סתירות, מדובר בגרסאות מתגוננות במשטרה ולא בגרסאות שניתן לחשוש מקריאתן שהנאשם לא מבין את שהוא נשאל. התשובות הן לעניין. לא מצאתי כל מקום לקבוע כי זכויותיו של הנאשם קופחו.

43. לאחר שקבעתי כי הנאשם אכן תקף את המתלונן וגרם לו לחבלות המפורטות בכתב האישום, יש לבחון

את השאלה אם עומדת לנאשם "הגנת המקום" כדברי סנגורו לפי סעיף 134'1 לחוק העונשין לפיו:

(א) לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי להדוף מי שמתפרץ או נכנס לבית המגורים, בית העסק או המשק החקלאי המגודר, שלו או של זולתו, בכוונה לבצע עבירה, או מי שמנסה להתפרץ או להיכנס כאמור.

(ב) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול אם -

(1) המעשה היה לא סביר בעליל, בנסיבות העניין, לשם הדיפת המתפרץ או הנכנס;

44. בית המשפט העליון קבע, בע"פ 5184/14 פלוני נ. מדינת ישראל, כי התנאים אשר בהתקיימם עומדת לנאשם "הגנת בית המגורים" הם - 1. התפרצות או כניסה לבית המגורים בכוונה לבצע עבירה, או ניסיון לעשות זאת; 2. תנאי המיידיות - צריך כי מעשה ההתגוננות יהיה "דרוש באופן מיידי כדי להדוף" את הפורץ. כלומר, בדומה לסייג ההגנה העצמית, על מעשה ההתגוננות לבוא בהלימה עם הצורך להדוף את הפורץ, לא לפני ולא אחרי מועד זה; ו-3. דרישת הנחיצות - כאשר נקבע כי קיימת בספרות ובפסיקה הבחנה בין נחיצות כמותית, אשר עוסקת במידת הכוח שיש להפעיל כנגד התוקף עת עסקין בהגנה עצמית או כנגד הפורץ עת מדובר בהגנת בית מגורים, לבין נחיצות איכותית, שעניינה בקיומן של אלטרנטיבות אחרות מלבד השימוש בכוח וצוטט ע"פ 20/04 קליינר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.6.2004) מפי השופט א' א' לוי: "אדם הפועל לשם הדיפת זה שבא לתקוף אותו, ממלא למעשה את תפקידן של רשויות האכיפה, ועל-כן עליו להראות כי פנה לשימוש בכוח רק משנוכח כי לא היה ניתן להדוף את התוקף באמצעות שימוש בחלופות אחרות, פוגעניות פחות".

45. הנאשם ציין כי החל לגור עם ג'קסון שבוע לפני האירוע. שניהם, הנאשם והקורבן התגוררו עם ג'קסון, אף כי הדירה שייכת לג'קסון אשר הוא זה שנעלב מהמתלונן וביקש ממנו לעזוב. לכן לא ברור מדוע שייכת הדירה לנאשם יותר משהיא שייכת למתלונן. אך גם אם נאמר כי בכך שג'קסון ביקש מהמתלונן לעזוב התמלא תנאי זה, הרי שלא התמלאו התנאים הנדרשים בע"פ "פלוני". התנאי הראשון הנזכר לעיל, הוא כי הכניסה לבית תהיה על מנת לבצע עבירה. לא ברור כי הכניסה של המתלונן לבית נועדה לבצע עבירה מעבר לרצונו לקחת את חפציו אותם שכח. לא נטען על ידי מי מהשניים האחרים כי המתלונן התכוון לפגוע בהם, לגנוב להם דברים או אפילו להישאר בדירה. ג'קסון אמר כי הוא אינו חושש מהקורבן כלל. לא ברור כי הכאת הקורבן הייתה הצעד המתבקש כדי להדוף אותו, כאשר פניות קודמות למשטרה הועילו על מנת לסלק את המתלונן מהדירה. בוודאי שלא הודגמה הנחיצות לביצוע מהלך שכזה כאשר בעל הבית עצמו לא רק שלא רצה שהמתלונן יוכה אלא הוא עצמו סייע לקורבן, תוך סיכון חייו שלו.

46. גם לו התקיימו שלושת התנאים המפורטים בע"פ "פלוני", לא חל החריג המצוין בסעיף קטן (ב)(1) לעיל. תקיפתו של הנאשם את המתלונן אינה סבירה בעליל. גם אם נניח שהנאשם הרגיש מאוים על ידי המתלונן, דבר שכאמור לא נטען על ידו עד שהעיד בפני בית המשפט, מדוע היה צורך לבעוט בקורבן אחרי שנפל ונוטרל? מדוע היה צורך לרוץ אחריו ולתקוף אותו גם כשברח מהדירה? האם אפשר להשוות מקרה זה למקרה בו (בת"פ) (מחוזי באר שבע ששם זוכה הנאשם ברוב של שניים, כב' השופטים ברקאי וכב' הנשיא פלפל מול דעתו החולקת של כב' השופט (כתוארו אז) ואגו) 1010/07 מדינת ישראל נ.

דרומי) הבחין הנאשם בארבע דמויות בחשיכה שפרצו למשקו המבודד וכלבו נבח לעברן והתנהג בצורה מוזרה? דומה שלא.

47. על כן אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ח' כסלו תשפ"א, 24 נובמבר 2020, במעמד הצדדים